



Guia Musical 1983-84 5



Barcelona – Muntaner, 300
 Madrid – Hermosilla, 75

Pianos. Organos. Alta fidelidad

- * Estudio y clases de piano, órgano y guitarra.
 Profesores especializados.
- * Instrumentos para colegio y asesoría musical.
- * Sala de audiciones: conciertos de música
 programados y recitales de órgano
- * Consulte nuestras condiciones especiales de venta.

ENRIC CLIMENT, TOT UN PERSONATGE

No podria dir quin fou, exactament, el tret fonamental qualificador de la personalitat d'Enric Climent, que ara també ens ha deixat. Només sé que el puc vincular sense equivoc a l'univers de la música, en el qual desplegà, amb singular eficiència, innumères activitats, de las quals cito, a títol orientador, les més significades, la qual cosa no vol dir que les tanqui en un inamovible *numerus clausus*. Climent fou, per començar, un distingit viola de l'Orquestra Municipal i, després, de l'Orquestra Ciutat de Barcelona. Això, com a primera providència. Però la seva activitat es projectà, a més, en múltiples plans: fundador d'una entitat coral a l'empara del F.A.D., que després esdevingué la Capella Clàssica Polifònica que dirigí Enric Ribó; animador principal del cèlebre quartet vocal Orpheus i, més endavant, del quartet vocal Filharmonia integrat per Núria i Emília Quer, J. Paulet, i el propi Climent; membre actiu de l'Orfeo Gracienc en el qual figurà repetidament com a membre directiu i darrerament com a impulsor del Grup de Divulgació Musical de l'esmentada entitat, i editor que realitzà des de 1955 una importantíssima labor que propicià la difusió de la música catalana en una doble vessant: la musical, pròpiament dita (partitures instrumentals i vocals) i d'assaig (llibres sobre temes musicals). A més, orientà en gran part els concerts i audicions al Jardí dels Tarongers del senyor Josep Bartomeu,

que tan renom guanyaren per la varietat del seu diapasó estètic i per la qualitat intrínseca de les realitzacions.

Aquest cúmul d'activitats, segellat per un indeclinable esperit de catalanitat i de servei a la Música i al País, ens configuren la persona, però jo tinc consciència que no ens defineixen el personatge. I, realment, és aquest últim el que jo voldria ara evocar. Enric Climent, dotat d'un caràcter extrovertit, imprimí al seu quefer vital i professional un accentuat vitalista. Gran conversador, xerraire impenitent, empapava el seu verb d'una maliciosa mordacitat que no arribava mai a la maledicència, però fins i tot en les seves crítiques, inspirades més en el desig de divertir-se i divertir que en una real censura, hi podíem trobar un to de cordial humanitat. I és per això que el seu dir tenia un constant atractiu per la divertida subtilitat dels seus conceptes i definicions. M'atreuria a assegurar que aquest tarannà desimbolt i lliure impregnà també la seva obra professional en la qual trobem un sorprenent desinterès per la riquesa (en sentit econòmic). Per això, em permeto de creure que Enric Climent, home sense patrimoni ostentós, fou materialment i espiritualment ric. Així el recordarem sempre.

MANUEL VALLS



ORFEO
CATALÀ

TRADICIONAL CONCERT DE
SANT ESTEVE

PROGRAMA

I

Nadales tradicionals catalanes

COR INFANTIL

(dir.: Joaquim Miranda)

ORFEO CATALÀ

II

Missa Sancti Bernardi von Offida (Heiligmesse)

de HAYDN

ORFEO CATALÀ

ORQUESTRA DE CAMBRA

M.^a CARME BUSTAMANTE, soprano

MONTSERRAT COMADIRA, contralt

JOAN CABERO, tenor

JORDI RICART, baix

Director:

SALVADOR MAS

Dilluns, 26 de desembre de 1983, a les 19 h.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Historia de la Música Clásica

Ahora, PLANETA le ofrece en su Historia de la Música Clásica 110 discos o cassettes que representan lo mejor del catálogo de DECCA. Una obra histórica que abarca toda la música

clásica desde sus orígenes hasta la actualidad, enriquecida con una magnífica discoteca, que incluye las grabaciones del prestigioso sello DECCA mejor  clasificadas por la crítica internacional.

Las grabaciones DECCA seleccionadas para la HISTORIA DE LA MUSICA CLASICA reflejan la calificación otorgada por CATALOGO «PENGUIN» DEL DISCO CLASICO. En más de 80 de las 110 grabaciones la calificación es la máxima (3 estrellas) y otras 11 grabaciones llevan además la «roseta» que identifica a  las versiones excepcionales y que se concede a menos de un 3 % de los discos incluidos en el catálogo.



CONCERT D'ANY NOU

JOHANN STRAUSS DAMENKAPELLE

Entreu (vals)	Carl Michael Ziehrer
Polca d'Anna	Johann Strauss
Vi, dona i cant (vals)	Johann Strauss
Tritsch, Tratsch (polca ràpida)	Johann Strauss
La meva vida és amor i goig (vals)	Josef Strauss
Viena sempre és Viena (marxa)	Johann Schrammel
Sang lleugera (polca ràpida)	Johann Strauss
Diari del matí (vals)	Johann Strauss
Oh tu, Àustria meva (marxa)	Franz von Suppé
Vals de l'Emperador	Johann Strauss

Dilluns, 2 de gener de 1984, a les 21 h.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA



Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya

Venda de localitats: A les taquilles del Palau, d'11 a 13 h. i de 17 a 21 h.
(dissabtes matí tancat)

SOBRE EL CONCEPTE DE NACIONALISME MUSICAL

En la biografia de Manuel de Falla publicada temps enrera per Josep Casanovas l'autor especifica tres estats d'elaboració del material musical autòcton: la fixació, l'harmonització i la transformació en llenguatge universal, estadis que vindrien a ésser com tres esglaons consecutius de la divulgació del material popular arreu d'Europa, o, si es vol, entre els països musicalment cultes. Aquesta estratificació del treball del compositor nacionalista ve a consagrar com a artísticament vàlida la darrera de les activitats, mentre que les altres dues són simples estadis intermedis, obra d'esforçats excursionistes i convençuts nacionalistes el mèrit dels quals no passa de la simple tasca ben feta que serveix de pedestal a les grans figures.

Bé, siguem precisos. Aquesta estratificació no és altra cosa que un mecanisme intel·lectual *a posteriori* per destriar entre els compositors que han obtingut èxit i aquells que només han guanyat el fervor dels propis paisans. Si així no fos, no tindria cap explicació la tasca intel·lectual d'homes com Béla Bartók, Leos Janacek, Igor Stravinsky, o, fins i tot, Ludwig van Beethoven, que no feren altra cosa, en la seva activitat compositiva, que recuperar d'una manera o altra el substracte folklòric de casa seva.

Hom no pot acceptar a ulls clucs la tradició musical en la qual tots ens hem educat, és a dir, el concepte de música «culta» que troba el seu millor exponent en els compositors alemanys i austríacs d'ençà de la segona meitat del segle XVIII, per un costat, i la música «enlluernadora» dels operistes italians des de Cimarosa fins a Puccini, sense ésser conscient que aquesta tradició no és res més que el fruit d'uns mecanismes de coneixement estètic que han operat de manera molt especial en aquells països que no han sabut ni tingut ocasió de desenvolupar una praxi musical pròpia.

Caure en el provincianisme, ni que això sigui com a fruit d'un fals «europeisme», és sem-

pre negatiu, com també ho fóra la pedanteria agosarada de creure que tot està per inventar i que no hem d'aprendre res de ningú. En aquest sentit, és paradigmàtica la tasca desenvolupada pels nostres compositors de l'escola anomenada «nacionalista», que maldaren per tots els mitjans per retrobar el propi camí de l'expressió artística davant la indiferència o l'oberta actitud contrària del públic que, aquest sí, mostrà molt sovint una admiració provinciana per tot el que vingués de fora, especialment si era de París, Brussel·les, Bayreuth o Milà.

Efectivament, les nombroses temptatives per crear un teatre líric català, les variades opcions per interessar el públic en obres simfòniques o de cambra de caràcter nacional i altres temptatives, es trobaren amb dues dificultats de difícil solució: la manca de sedimentació dels esquemes estètics que empraven els compositors i la manca de qualitat de la seva tasca compositiva. Una i altra només es poden resoldre, al meu entendre, trencant el cercle viciós que això configura, és a dir, permetent que les obres de caire autòcton sonin, que vagin fent penetrar els esquemes novells que ofereixen i que, alhora, serveixin de sedàs per destriar el que hi ha de bo i el que, simplement, és conjuntural i nacionalista de circumstàncies.

El cas més il·lustratiu d'aquesta problemàtica és el de la figura de Felip Pedrell, la vàlua musicològica i intel·lectual del qual ningú no pot posar en dubte; la seva obra compositiva, però, ha estat jutjada massa severament per la història en veure-hi una manca de qualitat musical, d'inspiració i d'oportunitat. No passa el mateix, però, amb l'obra d'altres creadors catalans del moment (Enric Morera i Cristòfor Taltabull, per posar dos exemples) que reclamen una revisió immediata de llur respectiva obra. Reduir l'obra de l'un a una simple aportació en el camp de la sardana i del repertori per a coral, i la de l'altre a una valuosa aportació pedagògica, que ha es-

tat estímul de bona part dels compositors catalans dels darrers cinquanta anys, és una excessiva simplificació en la qual hom no pot deixar de veure interessos no estrictament musicals. Alguna cosa, però, s'està fent en aquesta direcció, sobretot en el cas de Cristòfor Taltabull, l'escola del qual és objecte d'estudi per part d'un dels nostres compositors i estudiosos.

En aquesta tasca el paper més important el té, naturalment, el públic, que és qui, en darrera instància, rep el missatge estètic i decideix l'orientació dels programes de les diferents temporades musicals que es desenvolupen a casa nostra. No oblidem, però, que estem subjectes a la multinacional de la música, amb les conseqüències d'internacionalisme que això suposa. Invertir en aquesta qüestió pot portar, a la llarga, els mateixos beneficis que decidir-se, per una vegada, a crear tecnologia pròpia que ens acabarà permetent una major llibertat com a poble i una major difusió dels propis esquemes culturals. El públic manifesta, com és cada vegada més clar en el públic d'arreu dels països culturalment avançats, un interès especial per les figures de la interpretació i per un repertori molt corrent que gira entorn de les figures consagrades del camp de la música d'origen alemany, vienès, italià i francès. Tasca del programador de concerts és, sens dubte, acomodar-se a aquesta inclinació, tenint, però, en compte, que, si no es fa res per desviar aquest interès, acabarem per consagrar el provincianisme musical que ens assola. Només escoltaríem, en aquest cas, els compositors de casa nostra que haurien rebut la consagració definitiva com a músics a l'estranger, la qual cosa és un veritable escàndol i la quinta essència de la dependència cultural.

Una adequada política musical dels nostres organismes autòctons hauria necessàriament de tenir en compte que cal obrir nous camins en la pràctica concertística a fi de promoure els valors de casa nostra, pràctica que, molt

intelligentment, altres països amb una tradició musical tan peculiar com la nostra —cas dels països de l'est o de la pròpia Anglaterra—, han sabut ordenar convenientment. Al cap i a la fi, la música de Haydn, Beethoven o, fins i tot, Brahms, no és altra cosa que un bell exemple de producció autòctona, nascuda en el si d'una societat conscient del necessari cultiu dels propis valors culturals i, que, posteriorment, esdevingué llenguatge musical internacional. Dit altrament, nosaltres hem pensat durant molt de temps, en «haydnià», «beethovenià» o «brahmsià», la qual cosa és un mèrit més per considerar llurs composicions com a absolutament interessants; altra cosa, però, és que aquesta situació, de fet, ens serveixi d'excusa per a escoltar continuament les simfonies, concerts o obres de cambra d'aquests autors, i bandegem per inexpertes o intrascendents, les obres dels compositors de casa que, tant des del punt de vista tècnic com d'inspiració, tenen interès. Aquesta situació afecta d'una manera especial l'obra musical adscrita a l'estètica d'avantguarda. No podem permetre (per més que, en general, la música contemporània camini per viarans enrevesats i de difícil comprensió), que els autors contemporanis de casa nostra tinguin més dificultats a presentar llurs produccions que els Lutoslawsky, Ligéty, Stockhausen o Boulez, quan l'estètica immanent en llurs respectives obres és tan innovadora i, per tant, mancada de sedimentació entre el gran públic, com la dels Mestres-Quadreny, Benguerel, Soler, Sardà, Casablanca, Roger, Valls, Montsalvatge o Taverna-Bech. Alguna cosa s'està fent en aquesta direcció, per part d'aquests darrers, que, organitzats en l'Associació Catalana de Compositors, han intentat una altra vegada un cicle de música contemporània, a la vegada que mantenen una tasca esforçada de divulgació de llurs propòsits estètics.

XOSÉ AVIÑOÀ



ESTABLIMENTS DE CONFITERIA I BOMBONERIA

Aquests establiments, fundats el 1886, recorden als seus clients que, per les diades de Nadal, Any Nou i Reis vinents, tindran a la seva disposició les especialitats més característiques: Torrons, neules, marrons, etc. També, amb esplendor i novetat, un vast assortiment de ceràmiques, paneres, porcellanes, safates, etc., per a presents. Com és ja una tradició, tenen organitzat un servei de tramesa de paquets, amb les esmentades especialitats, arreu del món. Us recomanem de fer els encàrrecs a temps.

Us ho serviran a casa si telefoneu a:

Major de Sarrià, 57
203 07 14

Plaça de Sarrià, 9 i 10
203 04 73



GRAN TEATRE DEL LICEU

CONSORCI DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

GENERALITAT DE CATALUNYA

AJUNTAMENT DE BARCELONA

SOCIETAT DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

TEMPORADA D'ÒPERA 1983/84

HERODIADE

de

JULES MASSENET

MONTSERRAT CABALLÉ - JOSEP CARRERAS - DUNJA VEJZOVIC

JOAN PONS - RODERICK KENNEDY - ENRIC SERRA

VICENÇ ESTEVE - DOWNING WHITESELL - ANTONI COMAS

Director d'orquestra: JACQUES DELACÔTE

Director d'escena: JACQUES KARPO

Director del cor: ROMANO GANDOLFI

Director adjunt del cor: VITTORIO SICURI

Decoracions: KRISTIN OSMUNDSEN

Vestuari: KRISTIN OSMUNDSEN. PERIS HERMANOS

ORQUESTRA SIMFÒNICA I COR DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

Divendres, 30 de desembre, a les 21 h. Torn B

Dilluns, 2 de gener, a les 21 h. Torn C

Dimecres, 4 de gener, a les 21 h. Torn A

Diumenge, 8 de gener, a les 17 h. Torn T

Venda de localitats a les taquilles del Gran Teatre del Liceu.

vida musical

ARTURO TAMAYO

Arturo Tamayo ha estat contractat com a director musical de l'Òpera de Berlín per un període de dos anys. Tamayo, compositor i director, resideix a Friburg.

ORQUESTRA NACIONAL D'ESPANYA

Després de l'èxit assolit per l'Orquestra Nacional d'Espanya en el recent concert a la seu de les Nacions Unides, aquella agrupació simfònica ha estat contractada per efectuar una gira artística per Estats Units, la qual tindrà tres setmanes de durada, en el transcurs de 1986.

VIII TROBADA DE CORALS A LA BARCELONETA

Amb motiu del desè aniversari del Cor Ariadna, ha tingut lloc al temple de Sant Miquel del Port, de la Barceloneta, una audició conjunta del Cor Ariadna (dir.: Montserrat Bonet) i de L'Estro Vocale (dir.: Sergi Riera). En programa, obres d'Arcadelt, Victoria, Mozart, Stravinsky, Villa-Lobos, P. Soler, Schütz, Berchem i la «Missa alemanya» de Schubert.

CONCURS INTERNACIONAL MARIA CANALS

El Concurs internacional d'execució musical Maria Canals de Barcelona, patrocinat pel Servei de Música del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, Excm. Ajuntament de Barcelona, Excm. Diputació Provincial de Barcelona i un Patronat format per Entitats i personalitats de la nostra ciutat, ha publicat les Bases i els Programes de la seva pròxima trentena edició.

Les dates són: del 27 de març al 10 d'abril de 1984 i el termini d'inscripció fineix el dia 25 del pròxim mes de gener a les vuit del vespre. Les branques d'aquesta Convocatòria són: Piano (de 18 a 32 anys d'edat) i Violí (igualmente de 18 a 32 anys). També es convoca el Concurs Piano-Juniors en les categories a) i b) (de 12 a 16 anys i de 17 a 20 anys d'edat respectivament).

El Jurat estarà format per personalitats del món de la música d'Alemanya, Bèlgica, Espanya, Estats Units, França, Itàlia, Japó, Polònia, Suïssa i Uruguai.

La totalitat dels Premis en metàl·lic ateny la quantitat d'un milió vuit-cents mil pessetes a més de Premis especials, Medalles i Diplomes d'Honor.

Per a més informació i programes, cal dirigir-se al Secretariat del Concurs, Gran Via de les Corts Catalanes, 654, principal, de 10 a 1 del migdia, tots els dies feiners menys els dissabtes.

PARÍS

El XXV Concurs Internacional de Guitarra de Radio France es clausurà amb un concert-homenatge a Andrés Segovia amb motiu del seu norantè aniversari.

JOAN MOLL

El pianista mallorquí Joan Moll ha obtingut un triomf absolut en les seves actuacions al Festival de Marienbad. En programa, obres de Miquel Capllonch, Turina i Chopin. L'èxit assolit ha significat per a l'interpret la seva participació en l'immediat Festival, a més de tres concerts a celebrar a Varsòvia i a Zelazowa Wola.



PATRONAT MÚSICA DE BARCELONA

XXVI TEMPORADA MUSICAL - 1984

- | | | | | | |
|----|--------------------|--|----|-------------------|---|
| 1 | 20 gener
21 h. | PRO ARTE STRINGS QUARTET
BEETHOVEN: Quartet núm. 1, en fa major, op. 18. — BARTÓK: Quartet núm. 3, en do major. — BRAHMS: Quartet núm. 2, en la menor, op. 51. | 12 | 5 abril
21 h. | ORQUESTRA DE CAMBRA FRANZ LISZT
Programa a determinar |
| 2 | 25 gener
21 h. | ORQUESTRA SIMFÒNICA DE LA RÀDIO DE FRANKFURT
DMITRI SGOUROS, piano
ELIAHU INBAL, director
RACHMANINOV: Concert núm. 3 per a piano. — MUSORGSKI-RAVEL: Quadres d'una exposició. | 13 | 6 abril
21 h. | ORQUESTRA DE CAMBRA FRANZ LISZT
Programa a determinar |
| 3 | 26 gener
21 h. | ORQUESTRA SIMFÒNICA DE LA RÀDIO DE FRANKFURT
SILVIA MARCOVICI, violí
ELIAHU INBAL, director
STRAVINSKY: Concert per a violí i orquestra. — MAHLER: Simfonia núm. 5. | 14 | 26 abril
21 h. | ORQUESTRA FILHARMÒNICA DE MOSCOU
LLUÍS CLARET, violoncel
DIMITRI KITAIENKO, director
TXAIKOVSKI: Variacions rococó.
Resta del programa, a determinar. |
| 4 | 6 febrer
21 h. | SCOTTISH CHAMBER ORCHESTRA
MONTSERRAT CABALLÉ, soprano
AGNES BALSA, mezzo-soprano
RALF WEIKERT, director
PERGOLES: Stabat Mater | 15 | 27 abril
21 h. | ORQUESTRA FILHARMÒNICA DE MOSCOU
DIMITRI KITAIENKO, director
Programa a determinar |
| 5 | 9 febrer
21 h. | DIMITRI ALEXSEEV, piano
BRAHMS: Set peces, op. 116. — SCHUMANN: Papillons, op. 2. — CHOPIN: Catorze valsos. | 16 | 2 maig
21 h. | MARGARET PRICE, soprano
GEOFFREY PARSONS, piano
MOZART: Petita cantata alemanya, K. 619. — BRAHMS: Vuit Lieder. — STRAUSS: Quatre Lieder. — MAHLER: Cinc Rückertlieder. |
| 6 | 14 febrer
21 h. | PILAR LORENGAR, soprano
MIGUEL ZANETTI, piano
Obres de Schubert, Brahms i Granados. | 17 | 8 maig
21 h. | HESPERION XX
MONTSERRAT FIGUERAS, soprano
JORDI SAVALL, director
Música del Renaixement a la cort de Nàpols (1442-1556). |
| 7 | 29 febrer
21 h. | MURRAY PERAHIA, piano
BACH: Partita en sol major. — MOZART: Sonata en re major, K. 576. — MENDELSSOHN: «Variations sérieuses». — SCHUMANN: Fantasia. | 18 | 14 maig
21 h. | PRO MUSICA CHORUS
ENGLISH CHAMBER ORCHESTRA
EDITH MATHIS, soprano
PETER MEVEN, baix
JEFFREY TATE, director
HAYDN: La Creació |
| 8 | 13 març
21 h. | HARALD STAMM, baix
WILHELM VON GRUNELIUS, clavicèmbal
SCHUBERT: Cant del cigne. — IBERT: Cançons de Don Quixot. — LISZT: Quatre Lieder sobre textos de Víctor Hugo. | 19 | 15 maig
21 h. | PRO MUSICA CHORUS
ENGLISH CHAMBER ORCHESTRA
ARLEEN AUGER, soprano
LINDA FINNIE, mezzo-soprano
PHILIP LANGRIDGE, tenor
JEFFREY TATE, director
MENDELSSOHN: Elies |
| 9 | 28 març
21 h. | GEWANDHAUSORCHESTER LEIPZIG
KURT MASUR, director
MENDELSSOHN: Simfonia núm. 4, op. 90, «Italiana». — MATTHUS: Concert per a percussió i orquestra. — BEETHOVEN: Simfonia núm. 7, op. 92. | 20 | 25 maig
21 h. | ORQUESTRA DE CAMBRA NORUEGA
IONA BROWN, directora i solista
GRIEG: Holberg Suite, op. 40. — BARBER: Adagio per a cordes. — MOZART: Eine Kleine Nachtmusik, K. 525. — VIVALDI: Les Quatre Estacions, op. 8. |
| 10 | 29 març
21 h. | GEWANDHAUSORCHESTER LEIPZIG
PETER ROESSL, piano
KURT MASUR, director
PROKOFIEV: Concert núm. 2, per a piano i orquestra. — BRUCKNER: Simfonia núm. 3, en re menor. | 21 | 30 maig
21 h. | ORQUESTRA SIMFÒNICA DE RÀDIO BERLIN
MARTHA ARGERICH, piano
RICARDO CHAILLY, director
RAVEL: Concert per a piano, en sol major. — BRUCKNER: Simfonia núm. 7, en mi major. |
| 11 | 30 març
21 h. | GEWANDHAUSORCHESTER LEIPZIG
KURT MASUR, director
STRAUSS: Mort i Transfiguració, op. 24. — BRAHMS: Simfonia núm. 1, en do menor, op. 68. | 22 | 1 juny
21 h. | ORQUESTRA DEL SEGLE XVIII
JOHN GIBBONS, piano
FRANZ BRUGGEN, director
HAYDN: Simfonia núm. 90, en do major. — MOZART: Concert núm. 24, per a piano, K. 491. — BEETHOVEN: Simfonia núm. 1, en do major, op. 21. |

ÒPERA DE CAMBRA DE CATALUNYA

El dia 23 de gener, al Teatre Regina, tindrà lloc una sessió d'homenatge a J. V. Foix i a Frederic Mompou, organitzat per l'Òpera de Cambra de Catalunya. Sota el títol genèric «Noranta anys, si us plau», intervindran en l'acte els rapsodes Montserrat Julió i Pau Garsaball, la soprano Sílvia Gasset, els pianistes Liliana Mafiotte i Manuel García Morante, i el guitarrista Jordi Codina.

PARÍS

M. A. Gómez Martínez ha donat, a l'Òpera de París, la versió primitiva de «Madama Butterfly» de Puccini. L'escenografia fou de Santamaria.

ORFEÓ PAMPLONÈS

L'Orfeó Pamplonès —que dirigeix el mestre José Antonio Huarte Azporen— obri la temporada de concerts de la Sala Pleyel de París amb una interpretació modelica de la «Missa en si menor» de Bach, dins el cicle de concerts realitzats per l'Ensemble Instrumentale de París sota la direcció de Pierre Wallez.

LEIPZIG

El Concurs Internacional J. S. Bach és dedicat —en la seva última convocatòria— a les disciplines de piano, orgue, flauta, cant i violí. Límit d'edat per als participants: 32 anys. Clausura del període d'inscripció: 15 de gener de 1948. Informació: «Internationaler Johann Sebastian Bach Wettbewerb, Grassistrasse 8, DDR-7010 Leipzig».

AULA DE DIRECCIÓ CORAL «AUDICOR»

Organitzats per l'Institut Joan Llongueres —amb la coordinació del Cor Madrigal i la col·laboració de la FCEC, i professats per Manuel Cabero, Joan Company i Montserrat Pueyo— tindran lloc, durant el curs 1983/84 diversos cursets de direcció coral. Informació: Institut Joan Llongueres, c/. Sèneca, 22, 2n., Barcelona-3.

III CONCURS DE COMPOSICIÓ D'OVIEDO

L'Orquestra Simfònica d'Astúries ha convocat el III Concurs de Composició destinat a enriquir el patrimoni musical d'Astúries. Les obres que hi concorrin, han de tenir una durada de 10 a 20 minuts i estaran dedicades a la regió asturiana. El premi és dotat amb 250.000 ptes. i l'obra guardonada serà estrenada per l'Orquestra Simfònica d'Astúries durant la temporada 1984/85. La inscripció es clourà el dia 1 de març de 1984.

FUNDACIÓ GUERRERO

La Fundació «Jacinto e Inocencio Guerrero» ha convocat un Premi destinat a premiar la millor sarsuela inèdita, dotat amb quatre milions de pessetes. Semblantment, ha convocat un altre concurs per a premiar el millor llibre sobre el mestre Guerrero; les obres optants han d'incloure una biografia, una anàlisi tècnica dels seus títols més importants i un estudi de la situació de la seva obra en el panorama de la producció musical, teatral, pictòrica i literària, nacional i estrangera, del seu temps. Informació: Fundació Guerrero, Gran Vía, 78, Madrid.

AGUSTI

agenda dels països catalans

23 de maig

1968: Té lloc al Palau de la Música Catalana la primera actuació de Herbert von Karajan en un concert del Patronat pro Música.

9 de juliol

1475: Mor a Tarragona Jaume Saldany, monjo de Sant Fructuós, «qui fecit organa in hoc ecclesia». És una prova de l'existència d'orgues ja al segle XV a les comarques tarragonines.

31 de desembre

1913: Té lloc al Gran Teatre del Liceu l'estrena del «Parsifal» de Wagner. Barcelona serà, doncs, la primera ciutat no alemanya que representarà legalment «Parsifal» en expirar els drets que reservaven durant trenta anys el drama sacre wagnerià per al teatre de Bayreuth.



*aquest any la dediquem
a la música.*

En venda a les llibreries i al Servei d'Informació del Palau de la Música Catalana
Informació: Cercles Culturals dels Països Catalans. Tel 317 25 49.

LA FUNDACIÓ CAIXA DE PENSIONS

PRESENTA

IV FESTIVAL
DE MÚSICA ROMÀNTICA

Gener/Febrer 1984

ELS RECITALS DE PIANO

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

1. Dimarts, 17 de gener ● 21 h.
ALEXIS WEISSENBERG
2. Dijous, 19 de gener ● 21 h.
MISHA DICHTER
3. Dimarts, 24 de gener ● 21 h.
ALBERT GIMÉNEZ-ATENELLE
4. Dilluns, 30 de gener ● 21 h.
BRUNO-LEONARDO GELBER
5. Dijous, 2 de febrer ● 21 h.
JOSEP M. COLOM

LA MÚSICA DE CAMBRA AMB PIANO

CENTRE CULTURAL DE LA CAIXA
DE PENSIONS (Passeig de Sant Joan, 108)

1. Dimecres, 18 de gener ● 21 h.
MARIA ROSA TAMARIT, soprano
CHANTAL BOTANCH, soprano
ANA MEDIOROZ, mezzo-soprano
ANGELS CIVIT, mezzo-soprano
MANUEL GARCÍA MORANTE, piano
2. Divendres, 20 de gener ● 21 h.
KLAVIER QUARTETT DE BARCELONA
3. Dimecres, 25 de gener ● 21 h.
TRIO LIVSCHITZ
JORDI VILAPRINYÓ DEL PERUGIA, piano
4. Dijous, 26 de gener ● 21 h.
GRUP MONTMARTRE

Preus dels abonaments: A) Concerts al Palau, 3.500 ptes. B) Concerts al Palau i al Centre Cultural de la Caixa, 4.500 ptes.

Venda d'abonaments: A les taquilles del Palau de la Música Catalana, fins al dia 23 de desembre, d'11 a 13 h. i de 17 a 21 h. (dissabtes matí tancat).



FUNDACIÓ CAIXA DE PENSIONS

MARÇAL GOLS I LA PROBLEMÀTICA DE LA PEDAGOGIA A CASA NOSTRA

Fa quasi un any —el farà exactament el 25 de gener— Marçal Gols es feia càrrec de la direcció del Conservatori Municipal de Música. I ho feia en un moment en què la casa de la cruïlla Bruc-València, acusava una perceptible crisi, a cavall d'una problemàtica complexa a la qual no era aliena una més que discutible política municipal. Ara, quan demanem el balanç de la seva gestió diu:

—No m'agrada parlar de la meua gestió. És la de tot un equip, que, en realitat, formen tots els professors, amb diferents graus d'intensitat segons les possibilitats de cadascun. Quan precisa la feina feta, parla en primer terme de...

—Calia que el Grau Elemental sortís del carrer del Bruc, i això no sols per raons físiques d'ampliació de locals sinó perquè representa que queden ben delimitats els compartiments del curs —Grau Elemental, Grau Mitjà i Grau Superior—. És un problema d'ordre acadèmic. Aquí entren molts alumnes sense vocació definida, només perquè els ho manen els pares. Al cap de la primera etapa ja s'ha perfilat una actitud. Per això hem preparat sis aules a altres tantes escoles municipals, on acudeixen uns vint nens per aula amb una doble funció: treure el Grau Elemental del Conservatori i facilitar la tasca a l'alumne, ja que evita desplaçaments llargs. Aquí, però, en un local proper al carrer Mallorca encara tenim 460 alumnes de Grau Elemental.

Gols parla d'altres realitzacions com són la intensificació del cant coral com a element pedagògic, amb la creació de sis grups en el Grau Elemental, i també la creació de diversos conjunts instrumentals perquè els alumnes assoleixin progressivament una pràctica del treball de conjunt. Hi ha 5 conjunts instrumentals: una banda, una cobla, una jazz band i tres orquestres simfòniques, tots a diferents nivells.

—I és que crec que els alumnes han d'exigir que el Conservatori els ofereixi la possibilitat

de treballar en conjunts, perquè si no, a la fi dels estudis, no sabran fer-ho.

Enguany el Conservatori acollirà un total d'onze cursets per a alumnes avançats, cursos de master-classes oberts que, de moment, estan assolint un considerable èxit. És una via que ara s'intensifica.

—Jo diria que aquest és el problema més greu que tenim —remarca Marçal Gols quan li preguntem si els condicionaments de la vida social pesen molt en la tasca d'ensenyar música.

—Quan un estudiant ha d'estudiar de 9 del matí a les 6 de la tarda en una escola, ha de fer deures a casa, ha d'estudiar, a part, idiomes, i ha de fer esport, ja m'explicaràs com, a més, ha de fer música. Cal fer una estructuració en profunditat, fer com a altres països, en què l'horari escolar acaba a les dues del migdia. Aleshores, de 2 a 9 queden set hores per altres activitats. Ara que, mancats com estem de serveis, m'agradaria veure què farien milers de nens a casa nostra, de dues a nou de la tarda. Potser només podrien veure televisió.

Després de parlar dels plans d'estudis, que en termes generals vénen imposats des de Madrid, tema que, segons Gols, no ofereix problemes importants, acabem amb la qüestió dels professors concertistes i les dificultats que tenen per compaginar les dues activitats.

—Estem intentant trobar unes formes que permetin una major flexibilitat de la que disposem. Ens estem movent amb uns reglaments i normes que vénen de lluny i cal modificar el que es pugui per facilitar que les dues tasques, com esdevé a l'estranger, puguin conjugarse, perquè, efectivament, el perill que hom no pugui comptar amb noms importants per culpa d'aquesta situació, hi és. Molts esperen, desitgen i necessiten una solució.

DICTATS MUSICALS

Editat per Publicacions Clivis ha estat publicat un primer fascicle titulat «El professor en casa», original d'Oscar Boada, amb una sèrie d'exercicis de dictats musicals. El material és acompanyat d'una cassette amb les il·lustracions sonores.

PARÍS

La Medalla de la Ciutat de París, guardó que atorga l'ajuntament de la capital francesa, ha estat concedit al director espanyol L. A. García Navarro.

NOVA YORK

Ha estat convocada una nova edició del Certamen Internacional de Ballet, el qual se celebrarà de l'11 de juny a l'1 de juliol de 1984. És obert a tots els professionals i no professionals, de qualsevol nacionalitat, d'edats compreses entre 17 i 23 anys. La inscripció es clourà el dia 10 de gener de 1984. Informació: «New York International Ballet Competition, 2291 Broadway, Nova York, N.Y. 10024».

CICLE DE CONCERTS SOBRE

«ELS INSTRUMENTS DE VENT»

En el transcurs del mes de desembre té lloc a la Direcció Provincial de Cultura, a Madrid, un cicle de concerts sobre «Els instruments de vent» organitzat pel Ministeri de Cultura, la Junta de Comunidades de Castilla-La Mancha, la Diputació Provincial i l'Ajuntament d'Albacete i la Fundació March. El cicle, integrat per cinc concerts, és ofert per vuit des-

tacats solistes i un quintet, i ha estat organitzat amb la finalitat de proporcionar un major coneixement dels timbres orquestrals que componen l'orquestra simfònica moderna

II CONCURS INTERNACIONAL DE VIOLÍ

«CARL NIELSEN»

El dia 1 de gener es tancarà la inscripció al Concurs Internacional de Violí «Carl Nielsen», el qual tindrà lloc a Dinamarca del 31 de maig al 9 de juny de 1984. Informació: «International Carl Nielsen Violin Competition, Claus Bergsgade 9, 5000 Odense C. Dinamarca».

GINEBRA

Piano i direcció d'orquestra, són les dues modalitats de què es compon el Concurs Internacional d'Interpretació Musical a celebrar a Ginebra. Informació: «C.I.E.M., 12 rue de l'Hôtel de Ville, CH 1204, Ginebra».

MSITSLAV ROSTROPOVICH

El violoncellista Mstislav Rostropovich ha anunciat a París que es prendrà l'any 1984 com a any sabàtic per a dedicar-lo a la preparació (i a la subsegüent realització) de l'enregistrament de les «Suites» de Bach per a violoncel.

CONCURS FRANCESC VIÑAS

La cantant valenciana Enedina Lloris i la nord-americana Teresa Ringholz i el baix soviètic Gleb Nicolsky han estat els guanyadors (veus femenines i masculines, respectivament) del XXI Concurs Internacional de Cant Francesc Viñas celebrat recentment a Barcelona.

SIBELIUS: Simfonia núm. 5, en mi bemoll. Simfonia núm. 7, en do major. Orquestra Filharmonia. Dir.: Herbert von Karajan / EMI 10 C 037.0003.791.

És bo de reconsiderar un dels enregistraments de la bona època de l'orquestra londinenca «Filharmonia» que dirigí amb tota precisió i categoria Klemperer. En aquest cas, posada sota la cura del «jove» director Herbert von Karajan. L'enregistrament és del 1956. És bo, també, que ara hagi estat recuperat, ja que una acurada atenció del procés de la versió, el plantejament sonor, la sonoritat mateixa del cos orquestral i el criteri personal sobre una partitura concreta —en aquest cas el món dens del simfonisme nòrdic de Sibelius— són elements determinants per a una anàlisi aprofundida de la història de la discografia. Història que, després de les etapes inicials i de consolidació, experimenta unes vertiginoses i ràpides transformacions en recerca d'un perfeccionisme que no sempre va d'acord amb el misteri creatiu. És bo, en resum, per a evaluar aquest procés i entrar en el món interior de l'interpret.

Dos elements essencials poden servir-nos per a aquesta breu meditació: l'orquestra i el seu director accidental. Sobre un cos sòlid i de prestigi, bastit per l'experiència i bon ofici de Klemperer (que, després de transformacions, havia d'esdevenir la New Philharmonia Orchestra), Karajan estructura una versió basada en una de les seves qualitats més remarcables: la claredat. És així com és possible de destriar, d'intuir plenament, d'arribar al cor mateix d'un cos no massa transparent com és el llenguatge simfònic finlandès. Cal dir que el director salzburguès intuï perfectament *què* havia de dir i *com* havia de fer-ho. Els detalls constants, la minuciosa exposició sense defalliment i l'obsessionant interès per la diafanitat, són essencials per a rebre amb tota la seva força i atractiu el contingut característic de la música de Sibelius.

D'altra banda, malgrat els vint-i-set anys que pesen sobre aquesta versió i justament per tot allò que ha estat dit més amunt, hom constata amb satisfacció l'exigència, el bon tractament i la inspiració que planen harmoniosament damunt les dues simfonies.

MOZART: Concert en mi bemoll per a dos pianos i orquestra, K. 365. Concert en fa major per a tres pianos i orquestra, K. 242. / Christoph Eschenbach, Justus Franz, Helmut Schmidt, piano. Orquestra Filharmonica de Londres. Christoph Eschenbach, director. / EMI 10 C 067-043231 T.

En 1776 Mozart havia escrit un concert per a tres pianos i orquestra per encàrrec de la comtessa Antònia Lodron per tal que pogués ésser interpretat en un cercle familiar per tres dones: la pròpia comtessa i les seves dues filles petites. Sembla que Antònia Lodron era una pianista competent, però les dues filles (Eloysis i Giuseppina, sobretot aquesta darrera, la més petita) eren inexpertes. El compositor defugí, doncs, qualsevol aire transcendent i escriví unes obres més aviat amables i sense massa preocupacions de cara a la interpretació, principalment per al tercer instrument.

En l'enregistrament que efectuà EMI l'any 1982 aquesta part és confiada justament a un pianista no professional. Això és, estrictament amateur, però certament culte i musicalment entès: el polític i ex-canceller alemany Helmut Schmidt. Algú dirà que es tracta d'una argücia publicitària. És ben possible, i fins i tot escaient. Després de tot, aquí tenim el «producte» i hom pot deduir-ne els resultats.

El fet no és massa freqüent. (Tampoc seria possible sinó en casos ben comptats, encara que el ministre Narcís Serra, per exemple, podria assajar una aventura similar). Els altres dos «pianistes» són els coneguts Christoph Eschenbach i Justus Franz, prou competrats i solvents, com per oferir un Mozart ple de candidesa i sensibilitat.

Qui vulgui, però, fruit plenament d'aquestes obres subtils pot cercar la versió d'Ingrid Haebler amb Ludwig Hoffmann i Sas Bunge. O les de Vladimir Ashkenazy, Barenboim i Fou Ts'ong, sense oblidar la més clàssica de la família Menuhin i la més jove dels hongaresos Ranki, Kocsis i Schniff, dirigits per Ferencsik. **A.S.**

ROYALE AMBREE



la fragancia que gusta compartir

LEGRAIN
PARIS

guia de concerts

DATA		LOCAL	CONCERT
DESEMBRE			
21, dimecres	19 h.	Palau	Coral Cantiga. Dir.: Josep Prats. Mendelssohn, Brahms, populars catalanes. (Dimecres de R.N.)
	21 h.	Liceu	«Werther», de J. Massenet.
	21 h.	Conservatori	Coral Càrmina.
22, dijous	21 h.	Palau	Banda Municipal. «Concert de Nadal».
	22 h.	Pompeia	Coral Enllaç. Dir.: Ricard Gimeno
23, divendres	21 h.	Liceu	«Werther», de J. Massenet.
26, dilluns	17 h.	Liceu	«Werther», de J. Massenet.
	19 h.	Palau	Orfeó Català. Dir.: Salvador Mas. «Tradicional Concert de Sant Esteve».
30, divendres	21 h.	Liceu	«Herodiade», de J. Massenet.
GENER, 1984			
2, dilluns	21 h.	Palau	Johann Strauss Damenkapelle de Viena. Concert de Valsos (Departament de Cultura de la Generalitat).
	21 h.	Liceu	«Herodiade», de J. Massenet
4, dimecres	21 h.	Liceu	«Herodiade», de J. Massenet
8, diumenge	17 h.	Liceu	«Herodiade», de J. Massenet
12, dijous	21 h.	Conservatori	Carme Undebarrena, piano. Mozart, Mompou, Schumann (Serveis de Música Ajuntament).
	21 h.	Liceu	«Ariadne auf Naxos», de R. Strauss
14, dissabte	19 h.	Palau	Orquestra de la Ciutat de Barcelona. Joaquín Achúcarro, piano. Dir.: Thomas Sanderling. Wagner, Schumann, Prokofiev.
15, diumenge	11 h.	Palau	Orquestra de la Ciutat de Barcelona (segona audició).
	17 h.	Liceu	«Ariadne auf Naxos», de R. Strauss
17, dimarts	20.30 h.	Pompeia	P. Robert de La Riba, orgue. C. Ph. E. Bach.
	21 h.	Palau	Alexis Weissenberg, piano. Schumann (IV Festival de Música Romàntica).
18, dimecres	21 h.	Liceu	«Ariadne auf Naxos», de R. Strauss
	21 h.	Centre Cultural La Caixa	Maria Rosa Tamarit i Chantal Botanch, sopranos; Ana Mendioroz i Angels Civit, mezzo-sopranos; Manuel García Morante, piano. Brahms, Schumann (IV Festival de Música Romàntica).
19, dijous	21 h.	Palau	Misha Dichter, piano. Schubert, Brahms, Liszt (IV Festival de Música Romàntica).
	21 h.	Liceu	«Faust», de F. Gounod.
	21 h.	Conservatori	Manuel González, guitarra. Bach, Sor, Ponce, Mompou, Albéniz (Serveis de Música Ajuntament).

20, divendres	21 h.	Palau	Pro Arte Strings Quartet. Beethoven, Bartók, Brahms (Patronat Pro Música).
	21 h.	Centre Cultural La Caixa	Klavier Quartett de Barcelona. Schubert i Mendelssohn (IV Festival de Música Romàntica)
21, dissabte	19 h.	Palau	Orquestra de la Ciutat de Barcelona. Josep M.* Alpiste, violí. Dir.: Enrique García Asensio. Blancafort, Wieniawski, Ravel.
22, diumenge	11 h.	Palau	Orquestra de la Ciutat de Barcelona (segona audició). «Faust», de F. Gounod.
	17 h.	Liceu	
23, dilluns	21 h.	Teatre Regina	Homenatge a Foix i a Mompou. Pau Garsaball, Montserrat Julió, rapsodes. Liliانا Mafiotte, piano. Jordi Codina, guitarra. M. García Morante, piano. Sílvia Gasset, soprano.
24, dimarts	20.30 h.	Pompeia	P. Robert de La Riba, orgue. Haydn, Mozart.
	21 h.	Palau	A. Giménez-Attenelle, piano. Schubert (IV Festival de Música Romàntica).
25, dimecres	21 h.	Palau	Orquestra Simfònica de la Ràdio de Frankfurt. Dmitri Sgouros, piano. Dir.: Eliahu Inbal. Rachmaninov, Musorgski-Ravel (Patronat Pro Música).
	21 h.	Liceu	«Faust», de F. Gounod.
	21 h.	Centre Cultural La Caixa	Trio Livschitz. Jordi Vilaprinçó del Perugia, piano. Schubert, Brahms (IV Festival de Música Romàntica).
26, dijous	21 h.	Palau	Orquestra Simfònica de la Ràdio de Frankfurt. Silvia Marcovici, violí. Dir.: Eliahu Inbal. Stravinsky, Mahler (Patronat Pro Música).
	21 h.	Centre Cultural La Caixa	Grup Montmartre. Dopplez, Brahms, Schumann, Saint-Saëns (IV Festival de Música Romàntica).
	21 h.	Conservatori	Carme Cesena, Judit Cuixart, piano. Fauré, Debussy, Satie, Ravel, Poulenc (Serveis de Música Ajuntament).
28, dissabte	19 h.	Palau	Orquestra de la Ciutat de Barcelona. Montserrat Torrent, orgue. Dir.: Michel Tabachnik. Stravinsky, Poulenc, Saint-Saëns.
	21.30 h.	Liceu	«Faust», de F. Gounod.
29, diumenge	11 h.	Palau	Orquestra de la Ciutat de Barcelona (segona audició).
30, dilluns	21 h.	Palau	Bruno L. Gelber, piano (IV Festival de Música Romàntica).
31, dimarts	20.30 h.	Pompeia	P. Robert de La Riba, orgue. Mozart, Beethoven.

TEMPORADA 1983/84 - 21 de desembre de 1983 - Núm. 5 - Edició de 5.000 exemplars.
Edició i publicitat: PUBLI/TEMPO - Amadeu Vives, 3, 3r. - Tel. 301 33 93 - Barcelona-3

NOTES IMPORTANTS: Els actes començaran puntualment a l'hora indicada. No serà permesa l'entrada del públic a la sala de concerts durant la interpretació de les obres. No és permès d'obtenir registres o gravacions magnetofòniques de les obres programades així com tampoc de fer fotografies o de realitzar films a l'interior del Palau durant la celebració dels actes.

as
an
e,
e-
),
t-
o-
t,
e
ri
-
u-
a
r
t-
.
-
-
-
c
u



Joyas y Perlas

MAJORICA



Un Martini invita a vivir

